

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. К., 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Георги Ст. Милушев

при участието на секретаря Светла В. Радева
в присъствието на прокурора Д. Б. К.

като разгледа докладваното от Георги Ст. Милушев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235100600022 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда от №79/16.11.2022 год., постановена по Н.о.х.дело №788/2022 год., К.йският районен съд е признал подсъдимия А. А. И. от гр.К., с ЕГН ***** за виновен в това, че на **, **, ****г. в гр.К. при условията на повторност, в немаловажен случай, отнел чужди движими вещи- 1 брой златен пръстен от 3,10грама, 1 брой мобилен телефон „Л. П70А и парична сума в размер на 5 лева, всички вещи на обща стойност 237,67лв. от владението на А. И. М. от с.М., общ.А. без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.195 ал.1 т.7 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.28 ал.1 вр. чл.58а, ал.4 вр.ч.*** ал.1 т.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца при първоначален „строг“ режим на изтърпяване. На основание чл.59 от НК е приспаднал времето, през което подсъдимият А. А. И. е бил задържан за срок до 24 часа със Заповед за задържане на лице Рег.№ 194733108/ **, **, ****г. на МВР, както и времето през което е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража” считано от 19.10.2022г. взета с протоколно определение от 13.10.2022г. по НОХД № 788/ 2022г. на КжРС.

Със същата присъда е признан подсъдимия Г. Г. И. от гр.К. с ЕГН ***** за виновен в това, че на **,**,****г. в гр.К. с цел да набави за себе си и за А. А. И. имотна облага спомогнал да бъде отчуждена чужда движима вещ 1 брой златен дамски пръст от 3,10 грама на стойност 198,24лв., за която знаел, че е придобита от А. А. И. от г.К. чрез кражба, поради което и на основание чл.215 ал.1, във вр.с чл.58а, ал.4, във вр. с ч*** ал.1 т.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода” за срок от 5 месеца при първоначален „общ“ режим на изтърпяване. На основание чл.59 от НК е приспаднал времето, през което подсъдимият Г. Г. И. със снета по делото самоличност е бил задържан за срок до 24 часа със Заповед за задържане на лице Рег.№ 1947зз109/ **,**,****г. на МВР, както и времето през което е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража” считано от 13.10.2022г. взета с протоколно определение от 13.10.2022г. по НОХД № 788/ 2022г. на КжРС до 26.10.2022г, когато с Определение № 276/ 26.10.2022г. му е изменена мярката за неотклонение от „задържане под стража“ в „подписка“. Осъдил е подсъдимите А. А. И. и Г. Г. И., и двамата със снета по делото самоличност да заплатят солидарно по сметка на ОД на МВР- К. направените по делото разноски в размер на 139,90лв.

Недоволен от така постА.ената присъда е останал подсъдимия Г. Г. И., който чрез защитника си –адв.Хр.К. обжалва същата, като постА.ена при явна несправедливост на наложеното наказание.Молят присъдата да бъде изменена като се намали наказанието да законовия минимум.В съдебно заседание поддържат жалбата.

Недоволен от така постА.ената присъда е останал подсъдимия А. А. И., който чрез служебния си защитник –адв.Хр.К. обжалва същата, като постА.ена при явна несправедливост на наложеното наказание.Молят присъдата да бъде изменена, като се намали наказанието. В съдебно заседание поддържат жалбата.

Прокурорът от Окръжна прокуратура – К. в съдебно заседание изразява стА.ище, че жалбите са неоснователни. Счита, че присъдата на първоинстанционния съд е правилна, обоснована и законосъобразна, а наложените на жалбодателите наказания намира за справедливи, поради което моли присъдата да бъде потвърдена.

Окръжният съд, като извърши проверка изцяло на обжалваната присъда,

с оглед правилността ѝ и оплакванията, наведени в жалбата, на основание чл. 313 и сл. от НПК, приема за устА.ено от фактическа и правна страна следното:

Жалбите са основателни.

Първоинстанционният съд е провел съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т.2, във вр. с чл.372 ал.4 и чл. 373 ал.2 от НПК, като в проведеното въззивно съдебно следствие не са събрани нови доказателства.От събраните доказателства, по несъмнен и категоричен начин се устА.ява следната фактическа обстА.ка:

Подсъдимият А. А. И. е роден на **,**,****г. в гр.К., живущ в гр.К., български гражданин, с начално образование, неженен, безработен и осъждан. Подсъдимият Г. Г. И., роден на **,**,****г. в гр.Х., живущ в гр.К., български гражданин, с начално образование, неженен, работи и осъждан.

На **,**,****г. вечерта подсъдимият Г. И. и племенника му подсъдимия А. И. били заедно с пострадалия А. М. на бензиностанция „С.“ намираща се в гр.К. в ж.к. „В.“, където консумирали алкохол. След полунощ, по покана на свидетеля А. М., тримата мъже отишли в жилището на пострадалия в гр.К., кв.„В.“, б***, вх.Г, ет.7, ап.87, където продължили да употребяват алкохол. По някое време свидетелят А. М. напуснал стаята, в която се намирали тримата, като преди това оставил под възглавницата на леглото портмонето си, за което по- рано бил споделил с двамата подсъдими, че в него съхранявал пари и златен дамски пръстен собственост на жена му- свидетелката В. М., с която в момента са скарани и разделени. Подсъдимият А. И. забелязал действията на пострадалия А. М., както и видял, че в спалнята на жилището, върху нощното шкафче има оставен мобилен апарат. Този мобилен апарат марка и модел „Л. П70А“(„Л. Р70А“) с IMEI № 86589702439****, бил собственост на свидетеля В. М., като екрана му бил спукан. Непосредствено след като пострадалият А. М. излязъл от стаята, подсъдимият А. И. измъкнал портмонето изпод възглавницата му и взел от него златния пръстен и парична сума в размер 5 лв., след което върнал портмонето на същото място. След това подсъдимият А. И. взел и мобилния апарат „Л.“ описан по- горе. Тези вещи последният скрил в себе си. Всички тези действия от страна на дееца А. И. били забелязани от подсъдимия Г. И., който го упрекнал за това и му

предложил да ги върне пострадалия М., но подсъдимият А. И. категорично отказал да стори това. След като свидетелят А. М. се върнал в стаята при двамата подсъдими той забелязал, че възглавницата е разместена и за това проверил съдържанието на портмонето си, от което уст.А.ил, че му липсват сумата от 5 лева и златния пръстен на съпругата му. Поради това той поискал обяснение от двамата подсъдими за липсващите вещи, като ги обвинил че са му ги откраднали, при което възникнал спор между тримата и двамата дейци А. И. и Г. И. напуснали жилището на свидетеля А. М.. След това подсъдимите продължили да се разхождат пеша в гр.К. като деецът Г. И. поискал и взел от подсъдимия А. И. мобилния апарат марка „Л.“, който откраднал, като заявил намерение да го върне на пострадалия А. М.. Докато двамата подсъдими се разхождали, А. И. предложил на Г. И. да продадат откраднатия пръстен в златарско ателие и да си поделят парите, при което последният се съгласил. Около 09.00 часа на **,**,****г. двамата подсъдими отишли до златарско ателие на „Л. Г.“ООД- К., намиращо се в района на пазара в гр.К.. Пред ателието подсъдимият А. И. дал златния пръстен на подсъдимия Г. И., който влезнал сам в златарското ателие и продал пръстена на свидетелката Д. П., която работела там като продавач - консултант. За сделката било изготвено от нея бордеро за изкупуване на злато от **,**,****г., в което тя отразила срещу данните за клиент трите имена на подсъдимия Г. И.. Преди да изкупи пръстена свидетелката П., премахнала от него поставения камък и го върнала на дееца Г. И., който после го дал на подсъдимия А. И., който го изхвърлил. За продажбата на пръстена подсъдимият Г. И. получил от свидетелката Д. П. сумата от 162лв., която стойност двамата подсъдими поделили поравно по между си. След това те се разделили, като подсъдимият А. И. отишъл на Автогарата в гр.К., а подсъдимият Г. И. се прибрал в дома си в гр.К.. Междувременно, пострадалият свидетел А. М. посетил РУК., където подал сигнал за извършената кражба на вещите му. От заключението на вещото лице по назначената съдебно оценителна експертиза е видно, че стойността на мобилния телефон и дамския златен пръстен към датата на извършване на деянието е 232,67лв.

Горната фактическа обст.ка се уст.ява по несъмнен начин от признанията на подсъдимите, показанията на свидетелите А. М., В. М. и Д. П.; както и от Протокол за доброволно предаване от **,**,****г. ведно с бордеро за изкупуване на злато от **,**,****г., Протокол за разпознаване на

лица и предмети от 14.06.2022г. ведно с фотоалбум, Протокол за оглед на веществени доказателства от 22.06.2022г. ведно с фотоалбум, 2 броя Протоколи за разпознаване на лица и предмети от 19.07.2022г. ведно с фотоалбум, както и от съдебнооценителната експертиза изготвена от вещото лице В. Д.. Всички тези доказателства са еднопосочни и изграждат една житейски логична ситуация, както и взаимно се допълват

Съдът е приел, че подсъдимият А. А. И. от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъплението по чл.195 ал.1 т.7 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.28 ал.1 от НК, като деянието е извършено с пряк умисъл, тъй като деецът е съзнавал извършеното и е целял неговия резултат. Изпълнителното деяние е осъществено, тъй като подсъдимият А. И. е отнел инкриминираните вещи от владението на пострадалия А. М. без негово съгласие като намерението е било да се присвоят тези вещи, с което е постигнат престъпния резултат на кражбата. Причините за извършване на деянието се коренят в неуважение на дееца към закона и незачитане на личната собственост. Инкриминираното деяние е съставомерно по т.7 на чл.195 ал.1 от НК, защото деянието е извършено повторно по смисъла на чл.28 ал.1 от НК предвид осъждането му по НОХД № 980/ 2021г. на РС- К.. Престъплението не е маловажно поради високата обществената опасност на дееца във връзка с неговите осъждания за престъпления именно против собствеността. Подсъдимият Г. Г. И. от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъплението по чл.215 ал.1 от НК. Деянието е извършено с пряк умисъл, тъй като деецът е съзнавал извършеното и е целял неговия резултат. Налице е вторичното престъпление вещно укривателство, тъй като преди да бъде извършено то, е имало кражба на инкриминираните вещи от А. А. И.. Едва след прекъсването на владението и уст.явяването на такова от страна на подсъдимия А. И., е започнало изпълнителното деяние на престъплението по чл.215 от НК от страна на подсъдимия Г. И., което се изразява в спомагането да бъде отчуждена една от откраднатите вещи, придобити от подсъдимия А. И. чрез престъплението кражба. Деецът Г. И. е съдействал в отчуждаването на откраднатия златен пръстен. Причините за извършване на деянието се коренят в неуважение на дееца към закона, незачитане на личната собственост, както и желание за престъпно облагодетелстване.

За да направи тези крайни изводи, първоинстанционният съд е извършил цялостна оценка на всички събрани по делото доказателства, като е

изложил подробни съображения, които настоящата инстанция възприема и споделя изцяло.

При определяне на наказанието съдът е отчетел по отношение на подсъдимия А. А. И., че степента на обществена опасност на деянието е типична, предвид характера на извършеното; отчетел е наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства - ниската стойност на откраднатото имущество, младата му възраст, съдействието за разкриване на обективната истина на досъдебното производство, изразеното съжаление; както и отегчаващите такива - лошата характеристика и предишно осъждане извън това относимо към квалификацията на деяние, и е съобразил разпоредбата на чл.373 ал.2 от НПК, който препраща към чл.58а от НК. При тези факти е намерил, че следва да се определи наказание при условията на ч*** ал.1 т.1 от НК с оглед наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, тъй като и най-лекото предвидено в закона наказание се явявало несъразмерно тежко, поради което определил наказание под минималния размер на предвиденото, а именно „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца. На основание чл.57 ал.1 т.2 б.„в“ от ЗИНЗС е постановил първоначалният режим на изтърпяване да е „строг”, като е приспаднал на основание чл.59 от НК времето, през което подсъдимият А. А. И. е бил задържан за срок до 24 часа със Заповед за задържане на лице Рег.№ 1947зз-108/ **, **, ****г. на МВР, както и времето през което е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража” считано от 19.10.2022г. взета с протоколно определение от 13.10.2022г. по НОХД № 788/ 2022г. на РС- К..

При определяне на наказанието съдът е отчетел по отношение на подсъдимия Г. Г. И., че степента на обществена опасност на деянието е типична, предвид характера на извършеното; отчетел е наличието на смекчаващи отговорността - ниската стойност на откраднатото имущество, младата му възраст, съдействието за разкриване на обективната истина на досъдебното производство, изразеното съжаление; както и отегчаващите такива - лошата характеристика и предишни осъждания, и е съобразил разпоредбата на чл.373 ал.2 от НПК, който препраща към чл.58а от НК. При тези факти е намерил, че следва да определи наказание при условията на ч*** ал.1 т.1 от НК отчитайки наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, тъй като и най-лекото предвидено в закона наказание се

явявало несъразмерно тежко, поради което е определил наказание под минималния размер на предвиденото, а именно „лишаване от свобода” за срок от 5 месеца. На основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС е поста.ил първоначалният режим на изтърпяване да е „общ”. На основание чл.59 от НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият Г. Г. И. е бил задържан за срок до 24 часа със Заповед за задържане на лице Рег.№ 1947зз-109/ **, **, ****Г. на МВР, както и времето през което е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража” считано от 13.10.2022г. взета с протоколно определение от 13.10.2022г. по НОХД № 788/ 2022г. на КжРС до 26.10.2022г, когато с Определение № 276/ 26.10.2022г. му е изменена мярката за неотклонение от „задържане под стража“ в „подписка“.

Наказанията на подсъдимите А. И. и Г. И., настоящият инстанция намира, че макар и определени при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, са явно несправедливи и несъразмерно тежки, несъответстващи на обществената опасност на конкретното деяние и на дейците, понеже смекчаващите отговорността обстоятелства не се оценени достатъчно. Стойността на вещите в размер на 237.67лв. за подсъдимия А. И. и в размер на 198,24лв. за подсъдимия Г. И. е много по-ниска и от средния размер на минималната работна заплата в страната, което само по себе си е изключително смекчаващо отговорността обстоятелство. Съобразявайки торното, следва за извършените престъпления от подсъдимите, да бъдат намалени наложените наказания до минималния законов размер от 3 месеца, с което настоящата инстанция намира, че ще се постигнат в пълна мяра целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК - да се поправят и превъзпитат подсъдимите към спазване на законите, да се въздейства предупредително-възпиращо спрямо тях; както и да се въздейства възпитателно и предупредително спрямо другите членове на обществото.

Предвид изложеното, следва да бъде поста.ено решение, с което обжалваната присъда да бъде изменена в частта ѝ, с която на подсъдимия А. И. е било наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, като се намали размера на същото на 3месеца, както и в частта ѝ с която на подсъдимия Г. И. е било наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 5 месеца, като се намали размера на същото на 3месеца.

При служебната проверка на присъдата въззивният съд констатира, че следва да я измени и в частта за разноските, в съответствие с изискването на чл. 189 ал. 3 изр. II-ро НПК. Съгласно тази разпоредба, когато подсъдимите са няколко, съдът трябва да определи частта, която всеки от тях трябва да плати в абсолютно число – солидарното осъждане е законосъобразно само за

гражданския иск. Разноските по делото са общо в размер на 139,80 и следва всеки от подсъдимите да заплати разноски в размер на по 69,90лв., по сметка на ОД на МВР-К..

В останалата част, първоинстанционната присъда е правилна, обоснована и законосъобразна, при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва присъдата да бъде потвърдена в тази ѝ част.

Мотивиран от горното, и на основание чл. 337 ал.1 т.1, във вр. с чл. 334 т.3 и чл. 338, във вр. с чл. 334 т.6 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда №79/16.11.2022 год., постановена по Н.о.х.дело №788/2022 год., на К.йският районен съд **в частите ѝ**, както следва:

в частта, с която на подсъдимия А. А. И. от гр.К., с ЕГН *****, на основание чл.195 ал.1 т.7, във вр.с чл.194 ал.1, във вр. с чл.28 ал.1, във вр. с чл.58а, ал.4, във вр. с чл.*** ал.1 т.1 от НК е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, **като НАМАЛЯВА** размера на наказанието "лишаване от свобода" от 6/шест/ месеца **на 3 /три/ месеца**;

в частта, с която на подсъдимия Г. Г. И. от гр.К. с ЕГН *****, на основание чл.215 ал.1 във вр. с чл.58а, ал.4, във вр.с чл.*** ал.1 т.1 от НК е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 5 месеца, **като НАМАЛЯВА** размера на наказанието "лишаване от свобода" от 5/пет/ месеца **на 3 /три/ месеца**, както и

в частта, с която са осъдени подсъдимите А. А. И. и Г. Г. И. да заплатят солидарно по сметка на ОД на МВР- К. направените по делото разноски в размер на 139,90лв., като определя всеки от подсъдимите А. А. И. и Г. Г. И. и двамата със снета по делото самоличност, да заплати по 69,90лв. разноски, по сметка на ОД на МВР-К.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____